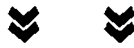

tanee kuitenkin pitää parhaina opintokursseina niille työläisille, jotka ovat osallistuneet taisteluihin ja käyneet kiirastulen lävitse. Heidän käsittämme ainakin saaneen selvyuden siitä, että työn "oikeutettu" osa merkitsee työvoimanostajille sitä, että heidän on saatava riistää työvoimaa mielinmäärin; valtio tukee heidän väitteitään kaikilla käytettävissään olevilla voimilla ja ammattiunioiden johtajat ovat edellisten kanssa samaa mieltä.

Mutta palkkatyöläisille TYÖN OIKEUTETTU OSA merkitsee sitä, että heidän täytyy saada määräämisvalta tarve-esineiden tuottamisen ja jakamisen yli; heidän on päästävä tuottamiensa tavarain oikeutetuiksi kuluttajiksi ja he siihen

vain oikeutettuja ovatkin. Mitään muuta "työn tulosten tyydyttävää jakoa" ei voida tehdä meidän teollisuusunionistien näkökannalta katsoen.

Tehkäämme siis työläistovereillemmekin selväksi se, mikä on TYÖN OIKEUTETTU OSA ja ryhtykäämme toimenpiteisiin työn oikeutettuun asemaan nostamiseksi. Jos olemme tulleet vakuntetuksi siitä, etteivät politikoitsijat ja ammattiunioiden johtajat, enempää kuin valtion virkailijat ja työvoimanostajatkaan ole kanssamme samaa mieltä TYÖN OIKEUTETUSTA OSASTA, niin hyljätkäämme heidän holhous ja toimikaamme ominta-koisesti päämäärämme saavuttamiseksi.

Vallitsevan Järjestelmän Säilymisestä

IHMISKUNNAN historia toteaa monien erilaisten yhteiskuntamuotojen hävinneen ja uusien ottaneen niiden tilan ihmisten välisen yhteiskunnallisten suhteiden hoidossa. Nämä yhteiskunnalliset muutokset, tai oikeammin sen rakenteessa tapahtuneet muutokset, ovat tapahtuneet pituudeltaan määräämättömien ajanjaksojen päästä. Muutoksiin johtavana tekijänä ei ole ollut aika, vaan ne ovat aiheutuneet tuotannollisista ja jaollisista syistä. Kunkin yhteiskuntajärjestelmän tärkein tehtävä on tyydyttää ihmisten väliset tuotannolliset ja jaolliset suhteet; saattaa ne mahdollisimman läheiseen sopusointuun. Mikäli vissi yhteiskuntajärjestelmä ei tässä tehtävässä onnistu, niin sikäli sen voidaan sanoa menettäneen merkityksensä ja samalla on myös havaittavissa kuinka uusi yhteiskuntajärjestelmä varustautuu ottamaan tarkoitustaan vastaamattomaksi tulleen paikan; oikeastaan tuhoamaan sen.

Se seikka, että yhteiskunnassa, samoin kuin luonnossakin, on vissinlainen ja kutakin aikaa vastaava munnosprosessi jatkuvasti käynnissä, on kiistelemätöin tosiasia kaikkien sellaisten ihmisten keskuudessa, jotka ovat vähänkin tutustuneet yhteiskuntaoppiin ja ihmiskunnan historiaan. Siksi pä heidän keskuudessaan onkin tullut tavaksi puhua 'muuttumattomasta muuttuvaisuuden laista,' jonka alainen jokainen

yhteiskuntajärjestelmä on ollut ja tulee aina olemaan.

Yhteiskunnallisesta kehityksenkulusta tietoiset ja selvänäköiset henkilöt ovat samalla sitä mieltä, että nykyinen kapitalistinen yhteiskuntajärjestelmä on myös aikansa elänyt ja lähenee nopein askelin tuhoutumistaan — tai sitä historiallista ajankohtaa jolloin uusi ja ajan vaatimusten mukaisempi yhteiskuntajärjestelmä tulee saamaan niin paljon kannattajia, että ne tulevat tuhoamaan vanhan ja asettamaan uuden järjestelmän sen tilalle.

Tämä, vaikkakin tieteellisesti tosi ja kumoamaton, selostus on kuitenkin saanut vastaan suunnattoman paljon väitteitä vallitsevan järjestelmän etuisuuksista nauttivien taholta. Kaikki niiden palkatut kynäliijät ja puhujalavoilla esiintyjät ovat ryhtyneet tadistelemaan kuinka nykyinen järjestelmä muka on vielä varmalla pohjalla ja elinvoimainen, joten sen tuhoutumisesta ei ole mitään merkkejä nähtävissä. Jotkut heistä ovat menneet niinkin pitkälle, että ovat vakuuttaneet tämän kapitalistisen järjestelmän olevan nyt elinvoimaisemman kuin koskaan ennen viimeisen 100 vuoden aikana.

Mutta jos me luomme katsemme mihin osaan tätä tunnettua maapalloa tahansa, niin kaikkialla huomaamme olevan jotain tekeillä ja suurten kansajoukkojen liikehtivän. Heidän

liikehtimisensä on tolstaiseksi vielä rajoittunut pääasiassa poliittisissa laitoksissa muutoksia aikaan saattavaan toimintaan, jolla ei jokapaikasssa ole yhteiskunnallisia muutoksia aikaan saavaa tarkoitusta eikä voimaa. Mutta mikäli he tulevat niissä kokemuksiensa kautta epäonnistumaan, joka muuten on luonnollista, niin sikäli he tulevat kohdistamaan toimintansa yhteiskunnalliselle alalle.

Näistä liikehtimisistä puhuessaan tai kirjoittaessaan joutuvat tämän järjestelmän tukijatkin myöntämään jotain olevan väärin nykyisessä järjestelmässä, kiiruhtaen samalla kuitenkin selittämään niiden epäkohtien olevan korjattavissa järjestelmää perinpohjin muuttamatta. Nämä nimittävät itseään edistysmielisiksi ja vakuuttavat korkeimpana pyrkimyksensä olevan kansanvaltaisuuden säilyttämisen, mutta eivät kuitenkaan kykene osoittamaan kansanvaltaisuutta missään olevan. Tämän olettamansa kansanvaltaisuuden he selostavat säilyvän vain niin kauan kuin pääoman omistajat ja poliitikoitsijat — se on valtio — ovat keskenään sotajalalla ja kykenevät säilyttämään itsensä erillisinä. Siinä tapauksessa, jos jompi kumpi niistä tuhoutuu, niin silloin ihmiset tulevat menettämään vapautensa. Jos poliitikoitsijat voittavat, selittävät he, tulevat valtion alamaiset alistetuksi valtion orjuuteen. Siinä tapauksessa, jos pääomanomistajat voittavat, tulee kansan suurelle enemmistölle käymään samoin kuin edellisessäkin tapauksessa.

Nämä heidän väitteensä pitävät paikkansa vain sikäli, kun niiden tekijä ja hänen koulukuntansa jäsenet eivät jaksa käsittää yhteiskunnan voivan ottaa huolta itsestään ilman poliitikoitsijoita ja kapitalisteja. Samalla se on tykkäänään väärille otaksumille perustuva väite, siksi kun se lähtee siitä otaksumasta, että poliitikoitsijoilla ja kapitalistella olisi eri suuntaan tähtäävät pyrkimykset. Todellisuudessa niiden molempien pyrkimykset ovat samat, joskin ne toisinaan toteuttavat niitä eri tavoilla.

Lisäksi nämä yhteiskunnallisten asiain "tuntijat" asettavat väitöksiä tehdessään ja seloituksia antaessaan rappeutumisen merkit yhteiskunnallisten tapahtumain kehityssuunnaksi. Jokainen vähänkin ihmiskunnan historiallisia tapahtumia seurannut henkilö on kyllin tietoinen, siitä että kapitalistinen järjestelmä on saavuttanut kukoistuksensa itsevaltioiden hallitusmuotojen aikana ja niinkutsutut kansanvaltai-

set hallitusmuodot ovat vasta myöhäisempiä tuotteita, joita on pidetty todellisuuden verhoina. Yhteiskunnallisten asiain kulku on yleensä puhuen ollut samanlainen yksinvaltioiden hallitsemisissa maissa kuin kansanvaltaissakin, jollemme erehdy pitämään virkallijain äänestämistä yhteiskunnallisena tehtävänä ja sille ominaisten tapahtumain kulkuun vaikuttavana tekijänä.

Niissä maissa, nim. Italiassa ja Saksassa, joissa nykyisen järjestelmän rappeutuneisuus on pakottanut hallitsevan luokan tarttumaan oljenkorteen — diktatuuriin — ei suinkaan ole menty toisten maiden edelle yhteiskunnallisessa kehityksessä, vaan siirrytty ehkä hyvinkin pitkäaikaiseen tämän järjestelmän kaaosprosessiin. Se ei kuitenkaan ole kehityksen välttämätön tehtävä, vaikkakin se näyttää olevan ainoa keino joidenkin valtioiden iän jatkamisessa. Sitäpaitsi onnistutaan tämän keinoon käyttämisessä vain siellä ja silloin kun palkkatyöläiset eivät ole vielä saavuttaneet selvänäköisyyttä uuden yhteiskuntajärjestelmän rakentamiseen nähden.

Diktatuurihallitus ei kuitenkaan pysty poistamaan niitä ilmiöitä, jotka muistuttavat kapitalistisen järjestelmän rappeutuneisuutta. Työtömyys ja sen kansan suurelle enemmistölle aiheuttama puute sekä kurjuus jäävät edelleenkin vallitseviksi, huolimatta siitä vaikka hallitusmuutoksia tehdäänkin. Ja se, kansan suuren enemmistön puutteellinen elämä rikkauksien keskellä, on juuri se tekijä, joka tulee johtamaan puutteenalaisina olevat yhteistoimintaan uuden ja paremman yhteiskuntajärjestelmän luomisessa.

Poliitikoitsijat samoin kuin diktaattoritkin ovat kykenemättömiä korjaamaan vallitsevaa tilannetta sen yksinkertaisen syyn tähden, että tilanteen korjaaminen vaatii tehtäväksi muutoksia yhteiskuntajärjestelmässä ja heidän valtansa säilyttämisen ehtona on vallitsevan järjestelmän säilyttäminen.

Vakuuteltelut siitä kuinka elinvoimainen tämä vallitseva järjestelmä on, eivät illoin täytä näkökälsten vatsoja. Ja kun nälkää ei voida sammuttaa toiveita tulevasta hyvinvoinnista ylläpitämällä, niin vallitsevan järjestelmän ikä on todennäköisesti lyhyt. Sillä ei ole mitään edellytyksiä elää kauan minkäänlaisen hallitusmuodon alaisena huolimatta siitä kuinka toivorikkaasti sen säilyttämisen puolesta puhutaan tai kirjoitetaan.